

עמ"ת 41528/06/14 - אלון פליישר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 41528-06-14 פליישר נ' מדינת ישראל

30.6.14

לפני	כב' השופט אבי זמיר
העורר	אלון פליישר ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רות בר-דיין
המשיבה	

החלטה

1. זוהי עתירה לביטול "מעצר בית לילי" שבו שוהה העורר. העורר שטח תחילה את עתירתו לפני בית המשפט הנכבד קמא, בית המשפט לתעבורה בתל-אביב-יפו (כב' השופט אריה זרזבסקי, תיק מ"ת 14-04-2638), אך זו נדחתה שם. מכאן הערר.

2. כנגד העורר הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות ותחת השפעת משקאות משכרים, לפי סעיף 39(3) בקשר עם סעיף 39א לפקודת התעבורה, ובקשר עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה ותקנה 26(2) לתקנות התעבורה (סמל סעיף 2012).

לפי הנטען בכתב האישום, נהג העורר ברכב בכביש 20 (נתיבי אילון) במחלף לה-גוורדיה, ביום 10.4.14, בשעה 02:33, כשהוא שיכור ונתון תחת השפעת משקאות משכרים, ריח אלכוהול חזק מאוד נדף מפיו, התנהגותו רדומה, התנדנד בעמידה, נכשל במבחני הליכה על קו (התנדנד, הפסיק ללכת) והבאת אצבע לאף (החטיא). בבדיקת נשיפה נמצאו אצל העורר 490 מק"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

3. העורר נעצר, ובד בבד עם הגשת כתב האישום, בבוקרו של אותו לילה, התבקש מעצרו עד לתום ההליכים נגדו וכן הארכת פסילה מנהלית של רישונו.

בדיון מאותו יום, 10.4.14, לפני כב' השופט זרזבסקי, הוסכם על שחרורו של העורר, תוך פסילתו עד החלטה אחרת, ותוך שהייה במעצר בית חלקי, בין השעה 23:00 עד 06:00 בבוקר שלמחרת.

ביום 28.5.14 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר, ועתר לביטול מעצר הבית הלילי. בבקשה נטען, כי שגרת חייו של העורר

עמוד 1

"נפגעה אנושות", כי הוא מצוי במעצר בית לילי מזה כחודש וחצי ולא נרשמה לחובתו כל הפרה.

כב' השופט זרזבסקי דחה את הבקשה, בתום דיון שהתקיים ביום 16.6.14, בקבעו: **"התנאים של חלופת המעצר בעניינו של המבקש התקבלו בהסכמת הצדדים. יתר על כן, הנאשם באותה עת היה מיוצג ע"י עו"ד. לא שמעתי על נסיבות חדשות המצדיקות דיון בבקשה. טרם עבר זמן מספיק מהחלטה למעצר הבית הלילי לצורך דיון בבקשה חדשה. בנסיבות העניין, הבקשה נדחית"**.

4. ביום 22.6.14 הוגש הערר, וזה נקבע לדיון לפניי לאתמול, 29.6.14. הצדדים טענו בעל-פה, ותיק החקירה נמסר לעיוני (הדיון אינו מתמקד בשאלת קיומן של ראיות לכאורה אלא בהצדקה לתנאי בדבר מעצר הבית החלקי).

דין הערר להתקבל. אנמק.

5. בתי המשפט התייחסו בעבר לסוגית מעצר הבית בעקבות הגשת כתב אישום בעבירה המדוברת, והתייחסות זו איננה אחידה, גם בנסיבות דומות.

כך, למשל, בתיק עמ"י (מחוזי תל-אביב) 22737-01-10 **משטרת ישראל נ' בן ציון** (20/1/10) התברר מקרה של נהג, אשר הואשם בנהיגה בשכרות ובגרימת נזק בתאונת דרכים, ללא נפגעים. לאותו נהג היו 24 הרשעות קודמות (מסוג ברירת משפט) ותיק תלוי ועומד על נהיגה בשכרות. כב' השופטת חיותה כוחן דחתה את ערר המשטרה, וקבעה כי **"... מאחר והמשיב מעולם לא נהג בזמן פסילה, יש בהגבלת נהיגתו כדי לאיין את המסוכנות ואין צורך בהחזקתו במעצר בית, דבר שעלול לפגוע בצורה חמורה בחירותו, מעבר למידה הנדרשת"**.

בתיק ע"ח (מחוזי תל-אביב) 34728-08-10 **יעקב נ' מדינת ישראל** (25/8/10) התברר מקרה של נהג שהואשם בנהיגה תחת השפעת סמים ונהיגה בקלות ראש. לאותו נהג היו שבע הרשעות פליליות, ארבע מהן בתחום הסמים, ותיק נוסף בגין נהיגה תחת השפעת סמים היה תלוי ועומד נגדו. כב' השופטת יהודית שבח ביטלה את מעצר הבית, תוך מתן משקל לנסיבות אישיות (אלמן המגדל לבדו את בתו בת ה-17), בציינה: **"... ניתן יהא להבטיח את שלום הציבור בכך שהעורר לא ינהג בכל כלי רכב ממונע שהוא, דבר שיובטח על דרך של הפקדת ערבויות מתאימות"**.

מנגד, בתיק ע"ח (מחוזי תל-אביב) 13337-10-10 **סבן נ' מדינת ישראל** (19/10/10) דובר בנהג אשר הואשם בנהיגה בשכרות (290 מק"ג לליטר). לאותו נהג היה וותק קצר יחסית, ונרשמו לחובתו חמש הרשעות קודמות. כן היה תלוי ועומד נגדו כתב אישום נוסף בגין נהיגה בשכרות. סגן הנשיאה, כב' השופט ד"ר עודד מודריק, דחה את עררו של העורר בנוגע לשהייתו במעצר בית לילי, בקבעו: **"התופעות החוזרות ונשנות של נהיגה בשכרות בעיקר בידי צעירים כמו הנאשם הן הרות סכנה. ככל הנראה לא די כדי למנוע סיכון מן הבריות בפסילת רישיון. מתחייבת גם הגבלת תנועה"**.

בכל הכבוד, לא אוכל לקבל גישה אחרונה זו. שיקולים דוגמת "מכת מדינה" אינם מהווים עוד חלק מדיני המעצרים. אין אנו מצויים כרגע בשלב גזירת הדין; השיקולים שיש לשקול אינם שיקולים של הלימה או הרתעת הרבים, אלא אך שיקולים מניעתיים, קרי: מהי מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם הספציפי שמדובר בו ומהו האמצעי המידתי והראוי על מנת לאיינה.

6. בענייננו מדובר בעורר יליד 1979, המחזיק ברישיון נהיגה מאז שנת 1997, ולחובתו 12 הרשעות קודמות בגין עבירות תעבורה, לרבות אחת בגין עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול משנת 2013. עם זאת, הוא מעולם לא נתפס נוהג בזמן פסילה, ולא נרשמה לחובתו כל הפרה של תנאי השחרור, מאז שנקבעו (קרוב לשלושה חודשים).

העורר הוא אדם נורמטיבי, עורך דין במקצועו, ללא עבר פלילי, גם אם באמתחתו עבר תעבורתי משמעותי למדי. התרשמותי היא, שעצם "חויית" המעצר, כמו גם השהייה במעצר בית חלקי לתקופה לא מבוטלת של קרוב לשלושה חודשים, יצרה רמת הפנמה כזו, שמאיינת את המסוכנות הנשקפת מהעורר. בנסיבות העניין, האמצעי המידתי המספיק לעת הזו, בחלוף הזמן, הם הפסילה והערבויות, ואין עוד הצדקה למעצר הבית הלילי (גם אם מדובר בתנאי שנקבע בזמנו בהסכמה, שעה שהעורר הובא אזוק לאולם המעצרים).

את עונשו יקבל העורר אם וכאשר יורשע בדין.

7. הערר מתקבל אפוא. התנאי בדבר מעצר הבית - מבוטל.

ניתנה היום, ב' תמוז תשע"ד, 30 יוני 2014, בהעדר הצדדים. המזכירות תודיע לצדדים.

תיק החקירה מוחזר למזכירות, אשר תודיע לתביעה כי ניתן להגיע ולקחתו.